

”ബ്രഹ്മാബാബയുടെ പുണ്യ സ്മൃതി ദിനത്തിൽ പുലർകാല ക്ലാസ്സിൽ കേൾപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള ബാപ്ദാദയുടെ മധുരവും അമൂല്യവുമായ മഹാവാക്യങ്ങൾ”

”മധുരമായ കുട്ടികളെ, നിങ്ങളുടെ പെരുമാറ്റം വളരെ റോയലായിരിക്കണം, നിങ്ങൾ ദേവതകളായിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്, അതു കാണ്ടു തന്നെ ലക്ഷ്യവും ലക്ഷണവും, പറയുന്നതും പ്രവർത്തിക്കുന്നതും സമാനമാക്കൂ”

ഗീതം:-നിന്നെ ലഭിച്ച ഞങ്ങൾക്ക് ലോകം മുഴുവൻ ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു.....

ഓംശാന്തി. മധുര മധുരമായ ആത്മീയ കുട്ടികൾ ഈ പാട്ടു കേട്ടു. ഇപ്പോൾ കുറച്ചു കുട്ടികളേയുള്ളൂ പിന്നീട് അനേകാനേകം കുട്ടികളായി മാറും. പ്രജാപിതാ ബ്രഹ്മാവിനെ എല്ലാവരും അറിഞ്ഞല്ലേ മതിയാകൂ. എല്ലാ മതങ്ങളിലുള്ളവരും മാനിക്കും. ബാബ മനസ്സിലാക്കി തന്നിട്ടുണ്ട് ലൗകിക അച്ഛനും പരിധിയുള്ള ബ്രഹ്മാവാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുടുംബപ്പേരിലാണ് വംശാവലി ഉണ്ടാകുന്നത്. ഇദ്ദേഹം പരിധിയില്ലാത്തയാളാണ്. പേരു തന്നെ പ്രജാപിതാ ബ്രഹ്മാവെന്നാണ്. പരിധിയുള്ള ബ്രഹ്മാവ് കുറച്ച് പ്രജകളെ രചിക്കുന്നു. രണ്ടോ നാലോ പേരെ രചിക്കും. ഇദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ച് സന്താനങ്ങളില്ല എന്ന് പറയാനാവില്ല. ലോകം മുഴുവൻ ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ സന്താനങ്ങളാണ്. പരിധിയില്ലാത്ത ബാപ്ദാദക്ക് രണ്ടുപേർക്കും മധുര മധുരമായ കുട്ടികളോട് അത്രയും ആത്മീയ സ്നേഹമാണ്. എത്ര സ്നേഹത്തോടെയാണ് കുട്ടികളെ പഠിപ്പിക്കുന്നത്. മാത്രമല്ല എന്തിൽ നിന്നും എന്താക്കി മാറ്റുന്നു. അപ്പോൾ കുട്ടികൾക്ക് എത്രമാത്രം സന്തോഷത്തിന്റെ ലഹരി കയറിയിരിക്കണം. സന്തോഷത്തിന്റെ ലഹരി അപ്പോഴേ കയറു എപ്പോഴാണോ നിരന്തരം ബാബയെ ഓർമ്മിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ബാബ കല്പകല്പങ്ങളിൽ വളരെ സ്നേഹത്തോടെ കുട്ടികളെ പാവനമാക്കുന്ന സേവനം ചെയ്യുന്നു. 5 തത്വങ്ങൾ സഹിതം എല്ലാവരെയും പാവനമാക്കുന്നു. കക്കയിൽ നിന്നും വജ്ര സമാനമാക്കി മാറ്റുന്നു. എത്ര വലിയ പരിധിയില്ലാത്ത സേവനമാണ്. ബാബ കുട്ടികൾക്ക് വളരെ സ്നേഹത്തോടുകൂടി ശിക്ഷണങ്ങളും നൽകുന്നു. കാരണം കുട്ടികളെ നന്നാക്കേണ്ടത് അച്ഛന്റെയും ടീച്ചറുടെയും കടമയാണ്. ബാബയുടെ ശ്രീമത്തിലൂടെ നിങ്ങൾ ശ്രേഷ്ഠരായി മാറുന്നു. കുട്ടികളുടെ ചാർട്ടിൽ ഇതും കാണണം -ശ്രീമത്തനുസരിച്ചാണോ അതോ മന്മത്തനുസരിച്ചാണോ നടക്കുന്നത്? ശ്രീമത്തിലൂടെ മാത്രമേ നിങ്ങൾ കൃത്യതയുള്ളവരായി മാറും. എത്രമാത്രം ബാബയോട് പ്രീതിയുണ്ടാകുമോ അത്രയും ഗുപ്തമായ സന്തോഷം നിറഞ്ഞിരിക്കും. തന്റെ ഹൃദയത്തോട് ചോദിക്കണം എനിക്കത്രയും അളവറ്റ സന്തോഷമുണ്ടോ? അവ്യഭിചാരിയായ ഓർമ്മയുണ്ടോ? എന്തെങ്കിലും ആഗ്രഹങ്ങളൊന്നുമില്ലല്ലോ? ഒരു ബാബയുടെ ഓർമ്മ മാത്രമല്ലേയുള്ളൂ? സ്വദർശന ചക്രം കറങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ പ്രാണൻ ശരീരത്തിൽ നിന്നും പോകണം. ഒരേ ഒരു ശിവബാബ രണ്ടാമതൊരാളില്ല. ഇതാണ് അവസാന മന്ത്രം.

ബാബ മധുരമായ കുട്ടികളോട് ചോദിക്കുകയാണ് മധുരമായ കുട്ടികളേ, ബാപ്ദാദയെ മുന്നിൽ കാണുമ്പോൾ ബുദ്ധിയിൽ വരുന്നുണ്ടോ എന്റെ ബാബ, അച്ഛനാണ് ടീച്ചറാണ് സർഗുരുവുമാണ് എന്ന്. ബാബ നമ്മളെ ഈ പഴയ ലോകത്തിൽ നിന്നും കൊണ്ടു പോവുകയാണ് പുതിയ ലോകത്തിലേക്ക്. ഈ പഴയ ലോകം ഇതാ അവസാനിക്കുകയായി. ഈ ലോകം കൊണ്ടിനി യാതൊരു പ്രയോജനവുമില്ല. ബാബ കല്പ കല്പം പുതിയ ലോകം നിർമ്മിക്കുന്നു. നമ്മൾ കല്പ കല്പങ്ങളിൽ നരനിൽ നിന്നും നാരായണനായി മാറുന്നു. കുട്ടികൾ ഇതോർമ്മിച്ച് എത്രമാത്രം ഉല്ലാസത്തിലിരിക്കണം. കുട്ടികളേ സമയം വളരെ കുറവാണ്. ഇന്നെന്താണ്, നാളെ എന്തായിരിക്കും. ഇന്നിന്റെയും നാളെയുടെയും കളിയാണ്, അതുകൊണ്ട് കുട്ടികൾ തെറ്റുകൾ ചെയ്യരുത്. നിങ്ങൾ കുട്ടികളുടെ പെരുമാറ്റം വളരെ റോയലായിരിക്കണം. സ്വയം തന്നെ നോക്കണം ദേവതകളുടേതു പോലെയുള്ളതാണോ എന്റെ പെരുമാറ്റം? ദൈവീകമായ ബുദ്ധിയാണോ? വച്ചിരിക്കുന്ന ലക്ഷ്യം പോലെ ആയി മാറുന്നുണ്ടോ അതോ മറ്റുള്ളവരെ പഠിപ്പിക്കുന്നത് മാത്രമേയുള്ളൂ? ലഭിച്ചിരിക്കുന്ന അറിവിൽ ലഹരി പിടിച്ചിരിക്കണം. എത്രമാത്രം അന്തർമുഖിയായി ഈ കാര്യങ്ങൾ ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുവോ അത്രയും സന്തോഷമുണ്ടാകും. ഇതും നിങ്ങൾ കുട്ടികൾക്കറിയാം ഈ ലോകത്തു നിന്ന് ആ ലോകത്തേക്കു പോകാൻ ഇനി അല്പ സമയം മാത്രമേ ബാക്കിയുള്ളൂ. ഈ ലോകത്തെ വിട്ടു കഴിഞ്ഞെങ്കിൽ പിന്നെ തിരിഞ്ഞു നോക്കുന്നതെന്തിനാണ്? ബുദ്ധിയോഗം ആ ഭാഗത്തേക്ക് പോകുന്നതെന്തുകൊണ്ട്? ഈ കാര്യത്തിൽ ബുദ്ധി ഉപയോഗിക്കണം. തീരം വിട്ടുകഴിഞ്ഞു എങ്കിൽ പിന്നെ ബുദ്ധി എന്തിനാണ് അങ്ങോട്ട് പോകുന്നത്? കഴിഞ്ഞു പോയ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കാതിരി

ക്കു. ഈ പഴയ ലോകത്തിൽ യാതൊരു ആശയം ഉണ്ടാകരുത്. ഇപ്പോൾ ഒരു ശ്രേഷ്ഠമായ ആശ മാത്രമേ ഉണ്ടാകാവൂ -എനിക്ക് സുഖധാമത്തിലേക്ക് പോകണം. ഒരിടത്തും നിൽക്കരുത്. (എങ്ങോട്ടും) നോക്കരുത്. മുന്നേറിക്കൊണ്ടിരിക്കണം. മുന്നിലേക്കു മാത്രം നോക്കിയാൽ അചഞ്ചലമായ ഇളകാത്ത സ്ഥിരമായ അവസ്ഥ ഉണ്ടാകും. സമയം വളരെ ലോലമായി മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്, ഈ പഴയ ലോകത്തിന്റെ അവസ്ഥ വഷളായി കൊണ്ടിരിക്കുക തന്നെയാണ്. നിങ്ങൾക്ക് ഈ ലോകവുമായി യാതൊരു ബന്ധവുമില്ല, നിങ്ങളുടെ ബന്ധം പുതിയ ലോകവുമായിട്ടാണ്, അതിപ്പോൾ സ്ഥാപിക്കപ്പെടുകയാണ്. ബാബ മനസ്സിലാക്കി തന്നു ഇപ്പോൾ 84 ന്റെ ചക്രം പൂർത്തിയായിരിക്കുന്നു. ഇനി ഈ ലോകം അവസാനിക്കുക തന്നെ വേണം, ഇപ്പോൾ ലോകത്തിന്റെ അവസ്ഥ വളരെ സീരിയസ്സാണ്. ഈ സമയത്ത് ഏറ്റവുമധികം ദേഷ്യം വരുന്നത് പ്രകൃതിക്കാണ്, അതുകൊണ്ട് എല്ലാം തീർത്തു കളയും, നിങ്ങൾ കുട്ടികൾക്കറിയാം പ്രകൃതി ഈ ദേഷ്യം ശക്തമായി പ്രകടിപ്പിക്കും - മുഴുവൻ പഴയ ലോകത്തെയും മൂക്കി കളയും. വെള്ള പൊക്കമുണ്ടാകും. തീ പിടിക്കും. മനുഷ്യർ വിശന്നു മരിക്കും. ഭൂമി കുലുക്കത്തിൽ കെട്ടിടങ്ങൾ ഇടിഞ്ഞു വീഴും. മുഴുവൻ ലോകത്തിനും ഈ അവസ്ഥ വരും. അനേക പ്രകാരത്തിൽ മരണം സംഭവിക്കും. ഗ്യാസിന്റെ പലതരത്തിലുള്ള ബോംബുകൾ വർഷിക്കപ്പെടും, അതിന്റെ ദുർഗന്ധം കൊണ്ട് തന്നെ മനുഷ്യർ മരിക്കും. ഈ ഡ്രാമാ പ്ലാനെല്ലാം ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടതാണ്. ഇതിൽ ആരുടെയും ദോഷമില്ല. വിനാശം നടക്കുക തന്നെ വേണം. അതുകൊണ്ട് ഈ പഴയ ലോകത്തിൽ നിന്നും ബുദ്ധിയെ അകറ്റണം. ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾ പറയും ആഹാ സദ്ഗുരു..... ഞങ്ങൾക്കീ വഴി പറഞ്ഞു തന്നല്ലോ. നമ്മുടെ സത്യം സത്യമായ സദ്ഗുരു ബാബ ഒരാൾ മാത്രമാണ്. ഭക്തിമാർഗ്ഗത്തിലും ബാബയുടെ പേര് നിലനിന്നുവരുന്നു. അഭിനന്ദനങ്ങളെല്ലാം ബാബയ്ക്കു വേണ്ടിയാണ് പാടപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. നിങ്ങൾ കുട്ടികൾ പറയും -ആഹാ സദ്ഗുരു ആഹാ. ആഹാ എന്റെ ഭാഗ്യം ആഹാ. ആഹാ ഡ്രാമ ആഹാ. ബാബ നൽകിയ അറിവിലൂടെ ഞങ്ങൾക്ക് സദ്ഗതി ലഭിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ കുട്ടികൾ വിശ്വത്തിൽ ശാന്തി സ്ഥാപിക്കുന്നതിനായി നിമിത്തമായിരിക്കുന്നു. എല്ലാവരെയും ഈ സന്തോഷ വാർത്ത അറിയിക്കു- ലക്ഷ്മി നാരായണന്മാർ രാജ്യം ഭരിക്കുന്ന പുതിയ ഭാരതം, പുതിയ ലോകം സ്ഥാപിക്കപ്പെടുകയാണ്. ഈ ദുഃഖധാമം മാറി സുഖധാമമായി തീരും. ഞങ്ങൾ സുഖധാമത്തിന്റെ അധികാരികളാവുകയാണ് എന്ന് ഉള്ളിൽ സന്തോഷമുണ്ടായിരിക്കണം. അവിടെ ആരും ഇങ്ങനെ ചോദിക്കില്ല -നിങ്ങൾക്ക് സുഖമാണോ? ആരോഗ്യം നല്ലതാണോ? ഇതൊക്കെ ഈ ലോകത്തിലാണ് ചോദിക്കുക കാരണം ഇത് ദുഃഖത്തിന്റെ ലോകമാണ്. നിങ്ങൾ കുട്ടികളോടും ആർക്കും ഇത് ചോദിക്കാൻ കഴിയരുത്. നിങ്ങൾ പറയും ഈശ്വരന്റെ കുട്ടികളായ ഞങ്ങളോട് എന്ത് സുഖ വിവരങ്ങളാണ് ചോദിക്കുന്നത്. ഞങ്ങൾ സദാ സന്തുഷ്ടരാണ്. സ്വർഗ്ഗത്തിലേതിനെക്കാൾ കൂടുതൽ സന്തോഷം ഇവിടെയാണ് കാരണം സ്വർഗ്ഗം സ്ഥാപിക്കുന്ന അച്ഛനെ കിട്ടി, ഞങ്ങൾക്ക് എല്ലാം കിട്ടി. ദൂരെ ബ്രഹ്മത്തിൽ വസിക്കുന്നയാളെക്കുറിച്ച് ചിന്തയുണ്ടായിരുന്നു, ആ ആളെ കിട്ടി, ഇനി ആരെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കാനാണ് -ഈ ലഹരി സദാ ഉണ്ടായിരിക്കണം. വളരെ രാജകീയതയുള്ളവരും മധുരമുള്ളവരുമാകണം. തന്റെ ഭാഗ്യത്തെ ഉയർന്നതാക്കി മാറ്റുവാനുള്ള സമയം ഇതാണ്. കോടാനുകോടിപതിയായി മാറുന്നതിനുള്ള മുഖ്യ മാർഗ്ഗമാണ് -ഓരോ ചുവടിലും ജാഗ്രതയോടുകൂടി നടക്കുക. അന്തർമുഖിയായി മാറുക. സദാ ഓർമ്മയിലുണ്ടായിരിക്കണം - “ഏതുപോലെയുള്ള കർമ്മമാണോ ഞാൻ ചെയ്യുന്നത് എന്നെ കണ്ട് മറ്റുള്ളവരും ചെയ്യും”. ദേഹ അഹങ്കാരം മുതലായ വികാരങ്ങളുടെ ബീജം അരകല്പമായി വിതയ്ക്കുന്നു. മുഴുവൻ ലോകത്തിലും ഇതിന്റെ വിത്തുണ്ട്. ഇപ്പോൾ അതിനെയെല്ലാം മർജ്ജിക്കണം. ദേഹാഭിമാനത്തിന്റെ വിത്ത് വിതക്കരുത്. ഇനി ആത്മാഭിമാനത്തിന്റെ വിത്ത് വിതക്കണം. ഇപ്പോൾ നിങ്ങളുടേത് വാനപ്രസ്ഥ അവസ്ഥയാണ്. ഏറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ട അച്ഛനെ കിട്ടി. ഇനി ആ അച്ഛനെ തന്നെ ഓർമ്മിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കണം. ബാബയെ മറന്ന് ദേഹത്തെയും ദേഹധാരികളെയും ഓർമ്മിക്കുന്നത് തെറ്റാണ്. നിങ്ങൾക്ക് ആത്മാഭിമാനി ആകുന്നതിനും ശീതളമാകുന്നതിനും നല്ലതു പോലെ പരിശ്രമിക്കണം.

മധുരമായ കുട്ടികളെ, ഈ ജീവിതത്തോട് നിങ്ങൾക്കൊരിക്കലും മടുപ്പ് തോന്നരുത്. ഈ ജീവിതം അമൂല്യമെന്നു പാടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇതിനെ സംരക്ഷിക്കണം. ഇവിടെ എത്ര ദിവസം ബാക്കിയുണ്ടോ അത്രയും ബാബയെ ഓർമ്മിച്ച് അളവറ്റ സമ്പാദ്യം സ്വരൂപിക്കണം. കർമ്മക്കണക്കുകൾ തീർന്നുകൊണ്ടിരിക്കും, അതുകൊണ്ട് ഒരിക്കലും മടുപ്പ് തോന്നരുത്. കുട്ടികൾ ചോദിക്കുന്നു ബാബ സത്യയുഗം എപ്പോൾ വരും? ബാബ പറയുന്നു കുട്ടികളെ ആദ്യം നിങ്ങൾ കർമ്മാതീത അവസ്ഥയിൽ എത്തു. എത്രമാത്രം സമയം ലഭിക്കുമോ അത്രയും കർമ്മാതീതമാകുന്നതിനു പുരുഷാർത്ഥം ചെയ്യൂ. നഷ്ടോമോഹാ ആകുന്നതിനും കുട്ടികളിൽ വളരെയധികം ധൈര്യം വേണം. പരിധിയില്ലാത്ത ബാബയിൽ നിന്നും പൂർണ്ണമായും സമ്പത്തേടുകണമെങ്കിൽ നഷ്ടോമോഹയായി തീരണം. തന്റെ അവസ്ഥ വളരെ ഉയർന്നതാക്കണം. ബാബയുടേതായി മാറിയെങ്കിൽ ബാബയുടെ തന്നെ അലൗകിക സേവനത്തിൽ മുഴുകണം. സ്വഭാവം വളരെ മധുരമായിരിക്കണം. മനുഷ്യനെ ഏറ്റവും ബുദ്ധിമുട്ടിക്കുന്നത് തന്റെ തന്നെ സ്വഭാവമാണ്. ജ്ഞാനത്തിന്റെ മുന്നാം കണ്ണി

ലൂടെ സ്വയം തന്നെ പരിശോധിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കണം. കേടുപാടുകൾ തീർത്ത് ശുദ്ധമായ വജ്രമായി തീരണം. അല്പം കേടുപാടുകളെങ്കിൽ മൂല്യം കുറയും. അതുകൊണ്ട് പരിശ്രമിച്ച് സ്വയം തന്നെ മൂല്യമുള്ള വജ്രമാക്കി മാറ്റണം.

നിങ്ങൾ കുട്ടികളെക്കൊണ്ട് ബാബ ഇപ്പോൾ പുതിയ ലോകത്തിനു വേണ്ടിയുള്ള പുരുഷാർത്ഥം ചെയ്തിപ്പിക്കുകയാണ്. മധുരമായ കുട്ടികളെ, ഇപ്പോൾ പരിധിയില്ലാത്ത ബാബയോടും പരിധിയില്ലാത്ത സുഖത്തിന്റെ സമ്പത്തിനോടും സംബന്ധം വയ്ക്കൂ. ഒരേയൊരു പരിധിയില്ലാത്ത ബാബയാണ് ബന്ധനത്തിൽ നിന്നും മോചിപ്പിച്ച് അലൗകിക സംബന്ധത്തിലേക്കു കൊണ്ടു പോകുന്നത്. സദാ സ്മൃതിയുണ്ടായിരിക്കണം നമ്മൾ ഈശ്വരീയ സംബന്ധത്തിലാണ്. ഈ ഈശ്വരീയ സംബന്ധം സദാ സുഖദായിയാണ്. ശരി-മധുര മധുരമായ വളരെ കാലങ്ങൾക്കു ശേഷം കണ്ടുകിട്ടിയ അതി സ്നേഹികളായ കുട്ടികൾക്ക് ബാപ്റ്റാദയുടെ ഹൃദയം കൊണ്ടും ജീവൻ കൊണ്ടും, പ്രേമം കൊണ്ടുമുള്ള സ്നേഹ സ്മരണകളും പുലർകാല വന്ദനവും. ആത്മീയ അച്ഛന്റെ ആത്മീയ കുട്ടികൾക്ക് നമസ്കാരം. ആത്മീയ കുട്ടികളുടെ ആത്മീയ അച്ഛനു നമസ്കാരം.

ജനറലി 'സ്മൃതിദിവസം' സദാകാലസ്മർത്ഥിദിവസമായി ആഘോഷിക്കുന്നതിനുള്ള ശിക്ഷണങ്ങൾ
(18-01-79)

ഇന്ന് എല്ലാ കുട്ടികളും കൂടുതൽ സമയവും പ്രത്യേകിച്ച് സാകാരി ഓർമ്മയിൽ -പ്രേമ സ്വരൂപത്തിന്റെ സ്മൃതിയിലായിരുന്നു. സാകാരി സോ ആകാരി ബാബ എല്ലാവരുടെയും കണ്ണുകളിൽ ലയിച്ചിരുന്നു. അമൃതവേള മുതൽ ദേശ-വിദേശങ്ങളിലുള്ള കുട്ടികളുടെ ഓർമ്മയുടെ സന്ദേശം മുഴുവൻ വതനത്തിന്റെയും അന്തരീക്ഷത്തിൽ പരന്നിരിക്കുകയായിരുന്നു -പ്രേമത്തിന്റെ കണ്ണുനീർ കൊണ്ടുള്ള മാലകൾ വതനത്തെ അലങ്കരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഓരോ കുട്ടിയും ബ്രഹ്മാബാബയുടെ സ്നേഹത്തിൽ ലൗലീനമായിരുന്നു. നാലുഭാഗത്തു നിന്നും ഹൃദയത്തിന്റെ പ്രിയതമകളിൽ നിന്നുമുള്ള ശബ്ദം ബാപ്റ്റാദയുടെ അടുത്ത് എത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു -ഓരോരുത്തരുടെയും മനസ്സിൽ നിന്നും ബാബയുടെ മഹിമയുടെ സുന്ദര ആലാപനങ്ങൾ വാദ്യങ്ങൾക്കു സമാനം വതനത്തിൽ മുഴങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഓരോരുത്തരുടെയും ആശാദീപങ്ങൾ തെളിഞ്ഞിരുന്നു, അത് വതനത്തെ പ്രകാശിപ്പിച്ചു. ബാപ്റ്റാദ കുട്ടികളുടെ സ്നേഹം കണ്ട് പുഞ്ചിരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. വിദേശിയാകട്ടെ ദേശവാസിയാകട്ടെ കുട്ടികൾ അവരുടെ ബുദ്ധിയോഗത്തിലൂടെ വതനത്തിൽ എത്തിയിരുന്നു. ബ്രഹ്മാബാബയും കുട്ടികളുടെ സ്നേഹത്തിന്റെ സാഗരത്തിൽ അവരുടെ പ്രേമത്തിൽ ലയിച്ചിരിക്കുകയായിരുന്നു, ഓർമ്മയ്ക്കുള്ള റിട്ടേൺ നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു.

കുട്ടികൾ ബാബയോട് ചോദിച്ചു ഞങ്ങളേക്കാൾ മുൻപേ ഒറ്റയ്ക്ക് വതനവാസിയാതെത്തിനാണ്? ഭൂരിഭാഗം കുട്ടികളും സ്നേഹത്തോടെ ചോദിച്ചത് ഇതായിരുന്നു. ബാബ പറഞ്ഞു - ആദിയിൽ സ്ഥാപനയുടെ കാര്യത്തെ പ്രതി സാകാരി രൂപത്തിൽ നിമിത്തമായത് ഒരാൾ മാത്രമല്ലേ, ഈശ്വരന്റെ കമ്പിസന്ദേശം ആദ്യം ഒരാൾക്കാണ് വന്നത്. സേവനാർത്ഥം സർവ്വസ്വ ത്യാഗമുർത്തിയായി ആദ്യം മാറിയത് ഒരാൾ ഒറ്റയ്ക്കാണ്. ആ ആളെ കണ്ട് കുട്ടികൾ ഫോളോ ഫാദർ ചെയ്തു. ത്യാഗത്തിലും ഭാഗ്യത്തിലും രണ്ടിലും നമ്പർവൺ ബാബ നിമിത്തമായി മാറി. ഇപ്പോൾ അന്തിമത്തിലും കുട്ടികളെ ഉയർത്തുന്നതിനും അവിഷ്കരിക്കുന്നതിനും ബാബയ്ക്കു തന്നെ അവിഷ്കരണ വതനവാസി ആകേണ്ടി വന്നു. ഈ സാകാരി ലോകത്തേക്കാൾ ഉയർന്ന സ്ഥാനമായ അവിഷ്കരണ വതനം സ്വന്തമാക്കേണ്ടി വന്നു. ഇപ്പോൾ ബാബ പറയുന്നു ബാബയ്ക്കു സമാനം സ്വയം തന്നെയും സേവനത്തെയും സമ്പന്നമാക്കൂ. ബാബയ്ക്കു സമാനം അവിഷ്കരണ വതനവാസിയാതെ മാറൂ. ബാപ്റ്റാദ ഇപ്പോഴും ആഹ്വാനം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. കാലതാമസം എന്തു കൊണ്ട്? ഡ്രാമയാമോ വൈകിക്കുന്നത്? ഡ്രാമയിലും നിമിത്തമായ കാരണക്കാർ ആര്? ഒരു കൊച്ചു കാര്യം ദൃഢ സങ്കല്പ രൂപത്തിൽ ധാരണ ചെയ്താൽ മാത്രം മതി സദാകാലത്തെ മിലനമായി തീരും. ഏതുപോലെ ഇന്നത്തെ ദിവസം സഹജയോഗി, നിരന്തരയോഗി, ഒരേ ഒരു ബാബ രണ്ടാമതൊരാളില്ല -ഈ സ്ഥിതിയിൽ സ്ഥിതി ചെയ്തുവോ, അതുപോലെ സദാ അമർ ഭവയുടെ വരദാനിയായി മാറൂ, അപ്പോൾ എന്തു സംഭവിക്കും? സദാകാലത്തേക്കു വേർപാടിനു വിട നൽകുവാൻ സാധിക്കും, പിന്നെ സദാ മിലനത്തിന്റെ ആശംസകളായിരിക്കും. സ്നേഹ സ്വരൂപത്തെ സമാന സ്വരൂപത്തിലേക്കു പരിവർത്തനപ്പെടുത്തൂ. ഏതെങ്കിലും ആത്മാവിനോട് സ്നേഹം തോന്നുമ്പോൾ ആ സ്നേഹത്തിന്റെ സ്വരൂപമാണ് ആരെ സ്നേഹിക്കുന്നുവോ അവരുടെ ഇഷ്ടങ്ങളായിരിക്കും നമ്മുടെയും ഇഷ്ടങ്ങൾ. നടക്കുന്നതും കഴിക്കുന്നതും കൂടിക്കൂടുന്നതും കഴിയുന്നതും എല്ലാം സ്നേഹിക്ക് ഇഷ്ടപ്പെട്ട രീതിയിലായിരിക്കും. അതുപോലെ ബാബയോട് സ്നേഹം -അറിയാമോ ബാബക്ക് ആരോടാണ് സ്നേഹം? ബാബക്ക് സദാ എന്താണ് ഇഷ്ടം?

എനിക്ക് ഇഷ്ടം ഇതാണ് - അല്ല. സ്നേഹിയായ ബാബയുടെ ഹൃദയത്തിനു ഇഷ്ടപ്പെട്ടത്. സദാ എന്നു സങ്കല്പമെടുത്താലും കർമ്മം ചെയ്താലും ആദ്യം ചിന്തിക്കൂ അത് ബാബയുടെ ഹൃദയത്തിനു ഇഷ്ടപ്പെട്ടതാണോ. ബാബയ്ക്കിഷ്ടപ്പെട്ടതല്ലെങ്കിൽ ലോകത്തിനും ഇഷ്ടപ്പെടില്ല. കേവലം ഇത്രയുമേ ചെയ്യാനുള്ളൂ- സ്നേഹിയായ ആൾക്ക് ഇഷ്ടമുള്ളതുപോലെ നടക്കണം. അത്രയും റിട്ടേൺ സദാ നൽകാനാവില്ലേ. സർവ്വ സംബന്ധങ്ങളുടെ സ്നേഹത്തിന്റെ റിട്ടേൺ നൽകുന്നത് ബുദ്ധിമുട്ടായി തോന്നുന്നുണ്ടോ? ഇന്നത്തെ സ്മൃതി ദിവസം സദാകാലത്തെ സമർത്ഥി ദിവസമായി ആഘോഷിക്കൂ. ഈ സങ്കല്പമെടുക്കൂ -ബാബയ്ക്ക് എന്താണോ ഇഷ്ടം അതാണ് എന്റെയും ഇഷ്ടം. സദാ ബാബക്കു പ്രിയപ്പെട്ടവരും ലോകത്തിനു പ്രിയപ്പെട്ടവരുമായിരിക്കണം.

നിരാശരാകുക, ഏതെങ്കിലും സംസ്കാരങ്ങൾക്കോ പരിതസ്ഥിതികൾക്കോ വശപ്പെടുക, അല്പകാല പ്രാപ്തി നൽകുന്ന വ്യക്തിയിലേക്കോ വൈഭവത്തിലേക്കോ ആകർഷിക്കപ്പെടുക... ഈ ദുർബ്ബലതകളാകുന്ന കലിയുഗീ പർവ്വതത്തെ ഇന്നത്തെ സമർത്ഥ ദിവസത്തിൽ എല്ലാ കുട്ടികളും ദുഃഖ സങ്കല്പത്തിന്റെ വിരൽ നൽകി സദാകാലത്തേക്കു സമാപ്തമാക്കൂ, അതായത് സദാകാലത്തെ വിജയി ആയി മാറൂ. വിജയം നിങ്ങളുടെ തിലകമാണ്. വിജയം നിങ്ങളുടെ കഴുത്തിലെ മാലയാണ്. വിജയം ജന്മസിദ്ധ അധികാരമാണ്. സദാ ഈ സമർത്ഥ സ്വരൂപത്തിലിരിക്കൂ. ഇതാണ് സ്നേഹത്തിനുള്ള റിട്ടേൺ. ബാബ കുട്ടികളോട് ചോദിക്കുന്നു - ഏതുപോലെ ബ്രഹ്മാബാബ മുഴുവൻ ജ്ഞാനത്തിന്റെയും സാരം സ്വയം ധാരണ ചെയ്ത് കുട്ടികൾക്ക് ഫോളോ ചെയ്യുവാനുള്ള ധൈര്യം കൊടുത്തുവോ, സാകാര രൂപത്തിലൂടെ അന്തിമ മഹാവാക്യങ്ങളാകുന്ന ഏത് അമൂല്യ സമ്മാനം നൽകിയോ, ആ സമ്മാനത്തെ സ്വരൂപത്തിൽ കൊണ്ടു വന്നോ? സമ്മാനത്തിനു പകരമായി സ്വരൂപമായി മാറി ബാബയ്ക്ക് കാണിച്ചുകൊടുത്തോ? മൂന്നു വാക്കുകൾ മാത്രമായി രുന്നു (നിരാകാരി, നിരഹങ്കാരി, നിർവ്വികാരി) അതിനെ സാകാരത്തിൽ കൊണ്ടു വന്നോ? സ്നേഹത്തിന്റെ റിട്ടേൺ സാകാര രൂപമാണ്. ഈ മൂന്നു വാക്കുകളിലൂടെ ബാബ കർമ്മാതീത അവസ്ഥ നേടി, അതു കൊണ്ട് ഫോളോ ഫാദർ. സാകാര ബാബ സ്ഥിതിയുടെ സ്തംഭമായി കാണിച്ചു, ആ സ്നേഹം സ്മൃതി സ്തംഭം നിർമ്മിച്ചു. അതുപോലെ തത്ത്വം. സർവ്വഗുണങ്ങളുടെ സ്തംഭമാകൂ, വിശ്വത്തിലെ ഓരോ ധർമ്മത്തിലേയും ആത്മാക്കൾ ധാരണാ സ്തംഭമായി നിങ്ങളെ മാനിക്കും. വിശ്വത്തിനു മുന്നിൽ ആദി പിതാവിനു സമാനം ശക്തിയുടെയും ശാന്തിയുടെയും സ്തംഭമാകൂ.

കുട്ടികൾ അയച്ച സ്നേഹത്തിന്റെ സന്ദേശങ്ങൾക്കു റിട്ടേൺ ആയി ബാപ്റ്റാദ എല്ലാ കുട്ടികൾക്കും കോടാനുകോടി സ്നേഹം നൽകുകയാണ്. സദാ കോടാനുകോടി ഭാഗ്യശാലികളായിരിക്കൂ. ശരി.

അങ്ങനെയുള്ള സദാ ബാബയുടെ സ്മൃതി സോ സമർത്ഥ സ്വരൂപമായിരിക്കുന്ന, സദാ ബാബയുടെ ഹൃദയത്തിനിഷ്ടപ്പെട്ട, സദാ ദുഃഖ സങ്കല്പത്തിലൂടെ സ്വയം തന്നെയും സെക്കന്ററി വിശ്വത്തെയും പരിവർത്തനപ്പെടുത്തുന്ന, സദാ വിശ്വത്തിനു മുന്നിൽ ശക്തിയുടെയും ശാന്തിയുടെയും സ്തംഭത്തിനു സമാനം സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന ബാപ്റ്റാദയുടെ സമീപത്തുള്ള കളഞ്ഞുപോയി തിരികെ ലഭിച്ച കുട്ടികൾക്ക് ബാപ്റ്റാദയുടെ സ്നേഹ സ്മരണകളും നമസ്കാരവും.

വരദാനം-ഒരേ ഒരാളോട് സർവ്വ സംബന്ധങ്ങളും നിറവേറ്റുന്ന സർവ്വ ആശ്രയങ്ങളിൽ നിന്നും മൂക്തരായ സമ്പൂർണ്ണ ഫരിസ്തയായി ഭവിക്കൂ!

ഏതു പോലെയാണോ എന്തെങ്കിലും ഉണ്ടാക്കുമ്പോൾ അത് പാകമാകുമ്പോൾ തീരത്തു നിന്നും വിട്ടു പോരുന്നത്, അതുപോലെ സമ്പന്ന സ്റ്റേജിനു സമീപം എത്തുന്നതിനനുസരിച്ച് സർവ്വരിൽ നിന്നും ദൂരെയാകുന്നു. എല്ലാ ബന്ധനങ്ങളിൽ നിന്നും മനസ്സുകൊണ്ട് അകന്നാൽ അതായത് ആരിലും മോഹമില്ലെങ്കിൽ സമ്പൂർണ്ണ ഫരിസ്തയായി മാറും. ഒരാളോട് സർവ്വ സംബന്ധങ്ങളും നിറവേറ്റുക -അതു തന്നെയാണ് ലക്ഷ്യം. ഇതിലൂടെ മാത്രമേ അന്തിമ ഫരിസ്താ ജീവിതമാകുന്ന ലക്ഷ്യം സമീപത്ത് അനുഭവം ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കൂ. അപ്പോൾ ബുദ്ധിയുടെ അലച്ചിൽ സമാപ്തമാകും.

സ്റ്റോഗൻ:- സ്നേഹം നിന്ദിക്കുന്നവരെപ്പോലും സമീപത്തു കൊണ്ടു വരുന്ന കാര്യമാണ്.